

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (sprawozdawca)

Sędziowie SA: Anna Polak

Jolanta Hawryszko

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2017 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania K. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,

na skutek wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. o uzupełnienie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2017 r.

postanawia: dotychczasową treść wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2017 r. oznaczyć punktem 1. i uzupełnić ten wyrok punktem 2 o treści: odstępuje od obciążenia K. Z. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 lipca 2017 r. Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu apelacji K. Z. od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 4 września 2015 r., sygn. akt VII U 1159/14, oddalił apelację.

Pismem z dnia 10 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o uzupełnienie tego wyroku Sądu Apelacyjnego o orzeczenie w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego wskazując, że w odpowiedzi na apelację organ złożył wniosek o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Wniosek organu rentowego o uzupełnienie wyroku w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym jest uzasadniony, ponieważ wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2017 r. rozstrzygnięcia w tym przedmiocie, mimo wniosku organu rentowego, nie zawiera.

Jednak w ocenie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, który uzasadnia odstąpienie od obciążenia ubezpieczonego K. Z. kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej na podstawie art. 102 k.p.c., który stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegranej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego statuują tym samym zasadę, że wprawdzie wynik procesu z reguły decyduje o obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, niemniej nie jest to obowiązek nieograniczony i podlega ocenie z punktu widzenia zasad słuszności.

Rozpoznając wniosek organu rentowego o zasądzenie od ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym należy mieć na uwadze, że sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych nie są typowymi postępowaniami cywilnymi, stąd przepisy części ogólnej procedury cywilnej, w myśl art. 13 § 2 k.p.c. stosuje się odpowiednio, a zatem z uwzględnieniem reguł wynikających z przepisów Kodeksu postępowanie administracyjne, które organ rentowy jest zobowiązany stosować na etapie postępowania przesądowego i którą to okoliczność należy brać pod uwagę przy ocenie całokształtu sprawy. Analizując orzecznictwo Sądu Najwyższego w kontekście art. 102 k.p.c., w istocie jest dość restrykcyjne w sprawach stricte cywilnych, ale w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych jest znacznie zliberalizowane. Tytułem przykładu należy wskazać, że uznaje dopuszczalność odstąpienia od obciążania kosztami w sytuacji: oddalenia powództwa na podstawie art. 5 k.c., zaistnienia względów słuszności, winy strony wygrywającej w przedłużaniu się procesu, czy wreszcie w sytuacji żądania wyjaśnienia żywotnych interesów strony także w postępowaniu sądowym i choćby żądania te okazały się nieuzasadnione. Zatem rozpoznając wniosek organu rentowego sąd odwoławczy miał na uwadze, że sprawa dotyczy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres po dniu 30 kwietnia 2013 r. Przy czym, organ rentowy już w 2011 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres i wówczas odwołanie K. Z. od decyzji z dnia 5 maja 2011 r. zostało uwzględnione przez Sąd Okręgowy, który wyrokiem z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt VII U 834/11, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 maja 2011 r. do 30 kwietnia 2013 r. Apelacja organu rentowego od tego wyroku została oddalona przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 11 marca 2014 r., sygn. akt III A Ua 175/13.

Zatem za oczywiście usprawiedliwione należy uznać stanowisko ubezpieczonego, który złożył odwołanie od kolejnej decyzji organu rentowego odmawiającej mu dalszego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i swoje stanowisko popierał także w postępowaniu apelacyjnym. Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie można również pominąć i tego faktu, że organ rentowy przeprowadzając postępowanie w sprawie wniosku ubezpieczonego o prawo do renty pod dniu 30 kwietnia 2013 r. nie dokonał szczegółowych ustaleń dotyczących kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego i dopiero postępowanie przed Sądem Apelacyjnym doprowadziło do ustalenia, że ubezpieczony, który utracił zdolność do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej jako zbrojarz, betoniarz czy prowadzący firmę budowlaną, uzyskał nowe kwalifikacje – instruktora pływania. Skoro w odczuciu ubezpieczonego jego stan zdrowia nie uległ poprawie, która umożliwiłaby wykonywanie dotychczasowych ciężkich prac fizycznych (a z tego tytułu otrzymywał dotychczas rentę) to zrozumiałym jest, że uznawał on za słuszne swoje żądanie. Dopiero ujawnienie nowych okoliczności mających wpływ na ustalenie zdolności do pracy ubezpieczonego na etapie postępowania apelacyjnego wskazało ostatecznie na prawidłowość zaskarżonej decyzji. Nadto sąd odwoławczy miał na uwadze, że ubezpieczony aktualnie nie posiada stałego źródła utrzymania z uwagi na znaczące pogorszenie stanu zdrowia (w dniu 11 maja 2017 r. przeprowadzono u K. Z. amputację palucha prawego z uwagi na jego martwicę; obecnie u ubezpieczonego występuje cukrzyca insulinozależna z powikłaniami w zakresie krążenia obwodowego), wymagającego leczenia, a także pogłębionej diagnostyki.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 108 w związku z art. 102 k.p.c. oraz art. 351 § 1 i 2 k.p.c. wniosek organu rentowego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym oddalił, jednocześnie porządkując treść wyroku Sąd Apelacyjny z dnia 4 lipca 2017 r.

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska SSA Jolanta Hawryszko